

HOL KOMMUNE
Ålmannvegen 8
3576 HOL

Saksbehandler, innvalgstelefon
Guro Karlsen Roland, 62 55 11 63

Klageavgjørelse - settestatsforvalter - byggesak - Hol 55/509 - Fjellvegen 149 - oppføring av fritidsbolig

Statsforvalteren i Innlandet viser til oversendelse fra Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet i brev av 28. juli 2025, hvor vi oppnevnes som setteembete i ovennevnte klagesak fra Hol kommune.

Vi beklager at saken ikke er behandlet innenfor 6-ukers fristen for vedtak som er gitt utsatt iverksettelse, jf. forskrift om byggesak (SAK10) § 7-1. Dette på grunn av stor saksmengde på plan- og byggesaker.

Statsforvalterens vedtak

Klagen tas til følge. Statsforvalteren i Innlandet omgjør Hol kommunes vedtak av 3. april 2025. Vi avslår søknaden om dispensasjon fra plankravet og søknaden om oppføring av hytte. Tiltaket er i strid med kommuneplanen og vilkårene for dispensasjon er ikke oppfylt, jf. pbl. § 21-4, jf. § 19-2.

Saken gjelder

Grøgård Plan- og byggrådgivning (søker) har på vegne av tiltakshaver Jan Ekornaas søkt om igangsettingstillatelse og dispensasjon fra plankravet i kommuneplanens pkt. 1.1 for oppføring av ny fritidsbolig på eiendommen gbnr. 55/509 på Haugastøl. Det ble også søkt om opparbeidelse av parkeringsplass og etablering av avløpsanlegg. Den omsøkte hytta er på 84 m2 bebygd areal (BYA).

Hol kommune v/Utvalg for plan og utvikling vurderte at tiltaket var unntatt kommuneplanens plankrav, og ikke behøvde å behandles som en dispensasjon. Utvalget innvilget igangsettingstillatelse i vedtak datert 3. april 2025, blant annet med følgende begrunnelse:

«Hovedutvalget ser ikke at tiltaket er i strid med arealdelen av kommuneplan, der område er avsatt til byggeområde «Fritidsbebyggelse», dette er en allerede fradelt tomt, og kriteriene i pkt 1.2 e) er oppfylt. Igangsettingstillatelse innvilges i henhold til søknad med vedlegg.

(...)

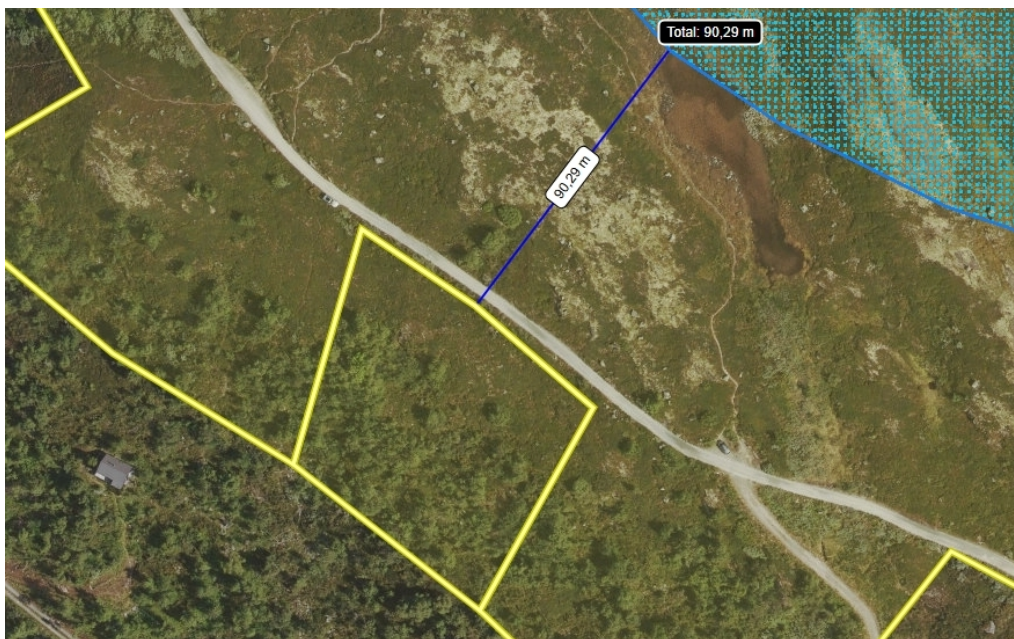
Utvalget har forståelse for Statsforvalter og Villreinsnemdas uttalelser, men at arealforvaltning/tiltak for å bedre Villreinens kår, må tas i en planprosess.»

Vedtaket ble påklaget av Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus (heretter klager) i brev datert 23. april 2025. Det anføres i hovedsak at tiltaket er i strid med nasjonale og regionale føringer knyttet til forvaltning av arealer på høyfjellet. Statsforvalteren vurderer at tiltaket omfattes av plankravet i kommuneplanen, og at tomten ligger i sårbare områder i snaufjellet eller områder som er viktige for naturmangfold, jf. kommuneplanens strekpunkt nr. 6 i § 1.2 e. I tillegg vil hensynet til villreinen her være viktig, da tilstanden til villreinen er dårlig, og det derfor ikke bør tillates nye tiltak i dette området uten at dette skjer ved en planprosess.

Søker har på vegne av tiltakshaver kommentert klagers anførsler i brev datert 21. mai 2025. Det vises her til at tiltakshaver har kjøpt tomten av kommunen, i god tro om at han kunne bygge på den. Videre anføres det at klager viser til overordnede føringer, som ikke kan vektlegges i en ordinær byggesak. Søker ber også om en nærmere redegjørelse for klagers uttalelse om at «*Tilgrensende villreinområde er definert som fokusområde med mer enn 90 % redusert arealbruk sammenlignet med tidligere arealbruk for villreinen.*» Ifølge søker må dette være feil, og henger ikke sammen med klassifiseringen innenfor funksjonell arealutnyttelse i kvalitetsnormen for villrein fra 2022.

Utvalg for plan og utvikling behandlet klagen i møte 12. juni 2025, men tok ikke den til følge. Saken ble deretter oversendt Statsforvalteren i Innlandet som settestatsforvalter for endelig behandling, da Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus var inhabile til å behandle klagen.

Over: Skjerm bilde fra OslofjordGIS, tatt 27.10.2025. Aktuell tomt vises som gul firkant nedenfor Fjellvegen. Tomten ligger i overgangen mellom bjørkeskog og snaufjell. Avstand til villreinområde vist med blå strek.

Formelle forhold og Statsforvalterens kompetanse

Vedtaket ble sendt ut til partene 4. april 2025. Vi konstaterer at klagen datert 23. april 2025 er fremsatt i tide, av et statlig organ med rettslig klageinteresse, jf. fvl. § 28 flg.

Statsforvalteren er gitt myndighet til å behandle klager etter plan- og bygningsloven (pbl.) § 1-9. For behandling av klager gjelder reglene i forvaltningsloven, så langt ikke annet er bestemt.

Klageinstansen kan prøve alle sider av saken, og kan oppheve vedtaket eller selv treffe nytt vedtak i saken, jf. fvl. § 34. I dispensasjonssaker innebærer dette at klageinstansen fullt ut kan prøve om

lovens to vilkår er oppfylt, da dette gjelder *rettsanvendelsen*. Hvis vilkårene er oppfylt, skal vi likevel være tilbakeholdne med å prøve om dispensasjon *bør* innvilges, da dette hører til kommunens frie skjønn.

Statsforvalterens vurdering av saken

Forholdet til gjeldende plangrunnlag

Utgangspunkt

Eiendommen er ikke regulert. I kommuneplanens arealdel (vedtatt 27.08.2014) er eiendommen avsatt til fritidsbebyggelse. For alle byggeområder gjelder det et generelt plankrav i pkt. 1.1:

«I område for bygninger og anlegg, samt LNF-områder hvor det er åpna for spredt utbygging av fritidsboliger, kan arbeid og tiltak som nevnt i plan- og bygningslovens § 20-1 ikke skje før det foreligger godkjent reguleringsplan (områdeplan eller detaljplan). Plankravet gjelder a) oppføring, tilbygging, påbygging, d) bruksendring, k) vesentlig terrenginngrep, l) anlegg av veg, parkeringsplass og m) deling av eiendom.»

Kommuneplanen pkt. 1.2 oppstiller unntak fra plankravet for noen tilfeller. Spørsmålet i saken gjelder om kriteriet i bokstav e er oppfylt:

«e) Eksisterende byggeområder uten plan:

På fradelte og ubebygde enkelteiendommer kan utbygging tillates etter byggesøknad, Når utbyggingen:

...

Ikke plasseres i område med vesentlige friluftsinnteresser, sårbare områder i snaufjell eller områder som er viktige for naturmangfold.»

Kommuneplanen definerer ikke hva som menes med «sårbare områder i snaufjell eller områder som er viktige for naturmangfold». Statsforvalteren finner det klart at unntakene ikke er til stede. Dette er også synet klagerne har lagt til grunn. Søker har imidlertid på vegne av tiltakshaver fremmet anførsler om at unntakene er til stede. Vi vil i det følgende redegjøre nærmere for vårt syn.

Tolkning av unntakene i pkt. 1.2 e

Rådmannen har vurdert at unntakene ikke kommer til anvendelse, fordi hytta plasseres i «område med vesentlige friluftsinnteresser, sårbare områder i snaufjell eller områder som er viktige for naturmangfold».

Kommuneplanutvalget har i sak 6/2023 (22.02.2023) gitt en prinsipputtalelse om konkrete områder i fjellet. I det store og hele anses områdene Ustaoset, Haugastøl og Verpestølen å være sårbare og verdifulle høyfjellsområder. Den høyestliggende fjellbjørkeskogen er sårbar og verdifullt leveområde for småvilt. Områdene grenser til større sammenhengende naturområder, urørt natur, nasjonalparker og villreinens leveområde. Statsforvalteren finner likevel at tiltak på enkelttomter kan måtte vurderes konkret. Søker har anført at begrepet «sårbart område i snaufjellet» gir rom for «synsing», da det ikke er definert nærmere hva som menes med dette. Det er vist til at terrenget skråer forholdsvis jevnt mot sør, og det er ingen fremtredende topper eller rygger på tomta. Store deler av tomta har skog/busker, unntatt den øverste delen mot veien. Søkens vurdering er at området ikke er i snaufjellet, men nærmere skogbeltet, og kan ikke være spesielt sårbart område.

Etter Statsforvalterens syn ligger tomta i det høyestliggende vegetasjonsbeltet opp mot snaufjellet. Tomten synes å ligge midt i tregrensen, da det er vegetasjon kun på den nedre del av tomten. Om

det kan defineres som «snaufjell» er ikke avgjørende for saken. Det fremstår klart at dette uansett er et område som er viktig for *naturmangfoldet*. Beliggenheten er rett utenfor villreinens leveområde (90 m fra registrert vinterbeite), hvor utbygging og tilhørende ferdsel påvirker innover i leveområdet. Denne forståelsen følger også av planens forarbeider. Villreinplanen for Nordfjella ble i sin tid innskrenket slik at utredningene og definert buffersone ble avgrenset til et stykke ovenfor Haugastøl/Ustaoset, etter ønske fra kommunene. Det ble da forutsatt at utbygging rett utenfor måtte avklares helhetlig gjennom ytterligere planarbeid¹. I kommuneplanen av 2014 gjorde ikke kommunen noen ytterligere avklaring. Kommunestyret valgte heller å sette plankrav for alle byggeområder, slik at vesentlige forhold skulle bli utredet gjennom senere reguleringer, spesielt i områder som er viktig for naturmangfoldet.

Hva som ligger i planbestemmelsen må tolkes dynamisk ut fra de gjeldende forholdene til enhver tid, jf. nml. § 8. Etter ny kvalitetsnorm (2022) og arbeidet med tiltaksplanene (2023–2025) er det dokumentert at tilstanden for villreinen er forverret pga. bl.a. utbygging og ferdsel i fjellet. Utviklingen siden 2014 og ny kunnskap understreker hvorfor dette er et viktig område for naturmangfoldet. Det gir også saklig grunn til å tolke ordlyden strengere nå enn tidligere, slik at terskelen for hva som er «viktig» område er blitt lavere. Ut fra nyere kunnskap, må Kommuneplanutvalgets prinsippvedtak fra 2023 sies å gi uttrykk for en riktig forståelse av planen. Administrasjonen i kommunen har hatt en konsekvent og planfaglig begrunnet praksis siden 2023, og lagt til grunn at det gjelder et plankrav i alle byggesaker på høyfjellet. Utvalget for plan og utvikling synes å ha delt dette standpunktet i flere saker, men har også fraveket det i andre, uten at dette er saklig begrunnet.

Statsforvalteren vurderer at høyfjellsområdene på Haugastøl er viktige for naturmangfoldet, idet utbygging gir påvirkning direkte inn i villreinens leveområde. Ved å tillate oppføring av nye hytter, vil ferdselen inn i villreinområdet øke ytterligere. Vår konklusjon er følgelig at det gjelder et krav om regulering for å kunne bygge på gbnr. 55/509, jf. pkt. 1.1. Unntaket i kommuneplanens pkt. 1.2 er ikke til stede. Unntak fra plankravet må derfor vurderes konkret i henhold til reglene om dispensasjon i pbl. § 19-2.

Vi er klar over at tiltakshaver har kjøpt tomten i nyere tid, da den ble fradelt i 2019. Dette var i forbindelse med et «skifte» av tomt, da tiltakshavers opprinnelig tomt ble vurdert å være vanskelig og lite hensiktsmessig å bygge på. Vi forstår derfor at tiltakshaver har en forventning om å kunne bygge på tomten. Fradelingen var også til behandling hos Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus som klagesak, hvor fradelingen ble stadfestet. Som Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus selv sier i klagen, så fikk ikke Klima- og miljøvernabdelingen fradelingssaken på høring den gang, og fikk dermed ikke mulighet til å uttale seg ut ifra nasjonale og viktige regionale miljøinteresser. Uavhengig av dette er situasjonen for villreinen vesentlig forverret siden 2019. Når det har kommet nytt kunnskapsgrunnlag om villreinens tilstand, må dette legges til grunn i behandlingen av byggesaken nå. Det vises i den forbindelse også til Stortingsmelding for villrein fra 2024, hvor det er satt nasjonalt mål om at den negative utviklingen for villreinen skal snus innen 2030². Situasjonen er derfor en annen nå enn den var i 2019.

Søker har også stilt spørsmålstegn ved klagers henvisning til kvalitetsnormen for villrein fra 2022³, da spesielt klagers setning om at «*Tilgrensende villreinområde er definert som fokusområde med mer enn*

¹ Regional plan for Nordfjella, side 73 og 85, § 2.9

² Meld. St. 18 (2023-2024) – Ein forbetra tiltstand for villrein

³ Rapport: Klassifisering av de ti nasjonale villreinområdene etter kvalitetsnorm for villrein, første klassifisering 2022, Norsk Institutt for naturforskning (NINA)

90% redusert arealbruk sammenlignet med tidligere arealbruk for villreinen». Søker kan ikke se at dette henger sammen med at Nordfjella klassifiseres som god kvalitet for funksjonell arealutnyttelse i kvalitetsnormen avsnitt 4.8.2.8, og ber om at det i klagesaken avklares hva som er grunnlag for opplysningen om 90% redusert arealbruk.

Slik vi leser rapporten på s. 81 – 83, har klassifiseringen som «god kvalitet for funksjonell arealutnyttelse» sammenheng med at det for størstedelen av fokusområdene for villrein i Nordfjella er liten arealunntvikelse totalt sett, det vil si at villreinen i hovedsak har tilgang til disse områdene. Dersom det er stor arealunntvikelse, innebærer dette at villreinen har trukket bort fra områdene, i hovedsak på grunn av menneskelig påvirkning som utbygging og infrastruktur. Derimot har 10% av villreinens leveområder i Nordfjella *middels til høy arealunntvikelse*, det vil si at villreinen ikke har tilgang til disse områdene i deler av Nordfjella. Ut ifra hva vi kan lese av rapporten, er deler av vinterbeiteområdet nord for Haugastølen og Ustaoset karakterisert som dårlig, det vil si over 90% arealunntvikelse. Se rapporten s. 81 – 83 og figur 4.8.6. Det vil si at villreinen i stor grad nå unngår dette området, hovedsakelig på grunn av menneskelig påvirkning. Vi går ikke nærmere inn på dette, da vi ikke kan se at det har avgjørende betydning for saken.

Generelt om dispensasjon

Plan- og bygningsloven § 19-2 andre ledd oppstiller to vilkår som begge må være oppfylt for at dispensasjon kan innvilges. Det ene er at tiltaket ikke vesentlig tilsidesetter hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, hensynene i lovens formålsbestemmelse eller nasjonale eller regionale interesser. Det andre er at fordelene ved å gi dispensasjon må være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering.

Hensynene som begrunner bestemmelsen det er søkt dispensasjon fra, vil være sentrale ved vurderingen av om lovens vilkår er oppfylt. Det samme er lovens formål om utredning, medvirkning og helhet. Når det gjelder vilkåret om fordelene, er det primært den samfunnsmessige areal- og ressursdisponering som er relevant. Fordeler av privat karakter vil kun unntaksvis kunne vektlegges i interesseavveiningen.

Dispensasjonsvurderingen

Hensyn bak plankravet

Hensyn bak et krav om reguleringsplan er å sikre at dette utarbeides i de områder hvor det er behov for å sikre en helhetlig og forsvarlig planavklaring. Gjennom en reguleringsplan fastsettes det mer i detalj hvordan arealene skal benyttes, og man får vurdert områder i en større sammenheng, ikke kun enkelttomter. Ved vurdering av om hensyn bak plankravet blir vesentlig tilsidesatt, må man ta utgangspunkt i hva en reguleringsplan for området vil kunne avklare. Det må videre ses hen til om disse forholdene allerede er avklart på annen måte, for eksempel gjennom helhetlige utredninger, kommuneplanbestemmelser og etablert infrastruktur og bygningsmiljø.

Plankravet har en side mot lovens formål, om helhet, samordning, medvirkning og forutsigbarhet. Gjennom en planprosess blir naboer, foreninger, offentlige myndigheter og allmennheten sikret medbestemmelse når det gjelder interessekonflikter om f.eks. utbygging og vern.

I sin innstilling skriver rådmannen nærmere om hva som skal ivaretas med plankravet i kommuneplanen:

«Føremålet med utarbeiding av reguleringsplan er for å sikre klare juridisk bindende rammer for kva utbygging som kan skje i eit område, der alle med interesser i området kan koma med sine

innspel og synspunkt i planprosessen. I dette området må og nærleiken til villreinområde vektleggast, der planar om betring av villreinen sine levekår vil vera ein del av konsekvensutgreiinga til ein reguleringsplan. Saman med andre omsyn til landskapet og naturmangfaldet i eit høgfjellsområde.

(...)

Ved ein dispensasjon frå plankravet er det i dag – i tillegg til landskapsverdiane i dette området – særleg omsynet til naturmangfald som gjer seg gjeldande med tyngde. Omsynet til villrein. Ny kunnskap om status til villreinen gjer at det må leggast vekt på føre var prinsippet i naturmangfaldlova, og her vera varsam med tiltak som kan føre til negative verknader for villreinen. Noreg har eit ansvar å ta vare på villrein, både nasjonalt og internasjonalt.»

Lovens formålsbestemmelse er ment å sikre at slike arealavklaringer gjøres gjennom en forsvarlig prosess. Dersom viktige forhold ikke er avklart, vil det i liten grad være anledning til å fravike plankravet⁴.

Konkret vurdering

Det er søkt om oppføring av ny hytte på 84 m² BYA på gbnr. 55/509. Tomta ligger på ca 1136 moh. og kun 90 meter fra leveområdet til villreinen i Nordfjella (vinterbeite). Omsøkt tiltak fremstår som en alminnelig hytte i samme størrelsesorden og utforming som ellers på Haugastølen.

Idet hytteområdet er bygget ut, er rammene for bygningsmiljøet langt på vei gitt av eksisterende bebyggelse. Kommuneplanen har også bestemmelser om fritidsbebyggelse. Videre er infrastruktur løst med private anlegg i området. Det er søkt om å etablere et privat enkeltanlegg på hyttetomta. En reguleringsplan for flere eiendommer kunne sikret en fellesløsning gjennom helhetlig vurdering av avløp. Dette kan normalt gi en mer samordnet og ressurseffektiv utbygging. Muligheten for nye fellesløsninger begrenses imidlertid når flertallet av hyttetomtene allerede har private løsninger. Statsforvalteren deler kommunens syn om at hensynet til bygningsmiljø og infrastruktur ikke er tungtveiende grunner til å regulere.

Spørsmålet i saken dreier seg primært om å avklare omfanget av ny utbygging i området og økt ferdsel inn i fjellet. Området har betydelige arealkonflikter, hvor lokale hensyn til utbygging/reiseliv står mot regionale/nasjonale villreininteresser. Både kommuneplanen og Nordfjella-planen påpeker at reiseliv også er viktige hensyn, ved siden av villreinen. Lovens system legger opp til å avklare arealbruk og vesentlige interessekonflikter gjennom planer⁵. Sivilombudets uttalelse i sak 2019/4292 er treffende i denne saken: «Dersom viktige forhold ikke er avklart [...] eller tiltaket er særlig omstridt, vil det være vanskelig å konkludere med at hensynene bak plankravet ikke blir vesentlig tilsidesatt».

Den regionale planen er avgrenset til nasjonalt villreinområde med randsone. Influensområdet for villreinen er imidlertid større enn dette, på grunn av den relativt korte avstanden til bebyggelse og reiselivsaktivitet. På s. 73 i plandokumentet står følgende om avgrensningen, og at påvirkning fra områdene utenfor ikke er utredet:

⁴ Se Sivilombudets sak 2019/4292

⁵ Det vises til pbl. §§ 1-1 og 3-1 andre og fjerde ledd, samt Ot.prp. 32 (2007-2008) s. 242.

«Miljøverndepartementet forutsatte i sitt oppdragsbrev (12.04.2007) at planens avgrensning ikke skulle bli for snever, verken arealmessig eller tematisk. [...] Utredningsområdet har i løpet av prosessen blitt innskrenket til det som nå foreligger som planområde. Hovedbegrunnelsen for dette er at kommunene har hatt et sterkt ønske om, så langt mulig, å følge 1998-planens grenser. [...] Konsekvensen av dette er at ferdsel fra områder utenfor planområdet kan påvirke villreinens leveområder.»

Aktuell tomt ligger rett utenfor villreinens leveområde. Det er søkt om en ny hytte, og tiltaket gir følgelig negative virkninger med økt ferdsel innover i fjellet. Det vises til faglige uttalelser fra Villreinnemnda for Nordfjella og Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus. Statsforvalteren i Innlandet vurderer det på samme måte; at tiltaket vil kunne gi negativ påvirkning på villreinen, og at omfanget av utbygging ikke er avklart i eksisterende planer. Hol kommune mangler avklaring av totalt omfang nye hytter. Områder med plankrav, men uten gjennomført planlegging gir et ukjent potensial for ny utbygging. Derfor er nåværende og framtidig utbygging ikke vurdert opp mot områdene sin verdi og mulig framtidig verdi for villreinen.

Økt ferdsel fra nye tiltak er nettopp det plankravet er ment å ivareta, siden konsekvensene og samlet belastning ikke ble vurdert i den regionale planen. Vi viser til retningslinje 2.9: «Planer og tiltak utenfor planområdet som kan påvirke villreinen i Nordfjella skal også utrede konsekvenser for dette». Selv om det er avsatt til fritidsbebyggelse i kommuneplanen, er det ikke gjort en slik utredning. Det er forutsatt at dette skal skje helhetlig gjennom en ny plan. En dispensasjon fra plankravet vil følgelig undergrave hensynet til forsvarlige utredninger.

Tilstanden for villreinen i Nordfjella er allerede dårlig, på grunn av bl.a. ferdsel og annen menneskelig aktivitet. Den fulle belastningen fra reguleringsplaner som ikke er ferdig utbygd, har ikke slått inn for villreinen enda. Det vil si at det allerede i regulert arealreserve ligger inne noen byggeklare tomter, som også vil forverre tilstanden. For å åpne for ytterligere utbygging må det vurderes helhetlig hvor stort omfang man kan akseptere – eller om man i det hele tatt skal kunne bygge mer, evt. ta ut eksisterende tomter. Helhetlig avklaring av den samlede belastningen er forankret i både plankravet, Nordfjella-planens retningslinjer, pbl. §§ 1-1 og 3-1 og naturmangfoldloven § 10. En dispensasjon for en ny hytte vil bidra til ytterligere press på villreinen og bryte med kravet til helhetlig planlegging.

Konklusjon

Statsforvalteren vurderer at en ny hytte vil skape økt ferdsel inn i villreinområdet. Tiltaket berører betydelige arealkonflikter, hvor de motstridende hensynene ikke lett lar seg balansere. Tiltaket er i kjernen av det plankravet er ment å ivareta. Ved å gi tillatelse har kommunen kun prioritert den ene interessen på bekostning av den andre, uten noen helhetlig planprosess. Det er ikke vurdert samlet belastning eller mulig totalt omfang av utbygging. Regionale og nasjonale føringer er ikke ivaretatt.

En dispensasjon vil dermed gå vesentlig ut over hensynene bak plankravet og lovens formålsbestemmelse. Det første vilkåret for dispensasjon er ikke oppfylt, og det er ikke anledning til å gi dispensasjon, jf. pbl. § 19-2 andre ledd. Vi finner følgelig ikke grunn til å drøfte det andre vilkåret, om fordeler og ulemper.

Statsforvalterens vedtak

Klagen tas til følge. Statsforvalteren i Innlandet omgjør Hol kommunes vedtak av 3. april 2025. Vi avslår søknaden om dispensasjon fra plankravet og søknaden om oppføring av hytte. Tiltaket er i strid med kommuneplanen og vilkårene for dispensasjon er ikke oppfylt, jf. pbl. § 21-4, jf. § 19-2.

Vedtaket er truffet med hjemmel i forvaltningsloven § 34 og plan- og bygningsloven § 1-9. Vedtaket er endelig og kan ikke påklages videre, jf. forvaltningsloven § 28.

Med hilsen

Anne Kathrine Fossum (e.f.)
kommunal- og samordningsdirektør

Jo-Bjørner Haugen
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Mottakerliste:

STATSFORVALTEREN I ØSTFOLD, BUSKERUD, OSLO OG AKERSHUS	Postboks 325	1502	MOSS
Gunnar Von Krogh	Havgløttveien 9	3143	Kjøpmannskjær
ÅLHYTTA AS	Ylivegen 16	3570	ÅL
GRØGÅRD PLAN- OG BYGGRÅDGIVNING	c/o Geilo Næringspark AS	3580	GEILO
	Lienvegen 155B		
HOL KOMMUNE	Ålmannvegen 8	3576	HOL
Jan Ekornaas	Elisenbergveien 37	0265	Oslo